צו א ב ג ד מיי' פ"ל מהלכות בית הבחירה הלכה ית: צו ה ו מיי' עם פ"ו הלכה

בח ז מיי׳ שם פ״ח הלכה

ים. צמ ח מיי שם פ"ג הלכה י: ק ט מיי שם הלכה ט: י [מיי שם הלכה ג ועכ"מ

בהל"א]: קא כ מיי' שם הלכה ג:

מוסף רש"י

כביכול בשלך אני רוצה. אני שמעתי, אם היה ליכור יכול להתכפר בשל יחיד משלך הייתי רוצה, ואני אומר לפי שלכר שהכנ" קשה הום נותר שהקב"ה קץ בישראל אותר כביכול כלותר על כרחינו יאתר כן כאילו אפשר לותר ימתר כן כחינו הפשר נותר כן, וכן כל כניכול שנהש״ם (יומא ג:). במאי קא מפלגי, רבי דריש כללי ופרטי ור״י בר״י דריש ריבוי ומיעוטי. יש שדורשין את התורה בכלל ויש שדורשיו אומה במדת רבוי ומיעוט, הדורשה בכלל ופרט משמע ליה פרט הכת אחר הכלל פירושו של כל הלכך כלל ופרט אין בכלל אחר הכלך כלל ופרט אין בכלל הדברים הדוומים לפרט אין מדרים הדוומים לפרט אין מדון עמו לפי שהוא בדרים הדוומים להל הכלול למעלה זה שאני אחר לה כלול למעלה זה שאני אחר, דר אחר הלו החור לך שהוא הרברים או אחר, דר אחר הכלו ל להחור לישוח החור על אחר הכלו הל אחר כלל היו או אחר החריו גיל אחר החריו בל אחר החריים בל אחריים בל אחר שני אחר הפרט בא להוסיף שני חחר הפרט בה נחסקף עליו עליו דיין אם חוסיף עליו את הדומים לו הלכך אי אתה דן על ידי כלל האחרון אלא דכרים הדומים לפרט שלא נמרבו מתחילה, והדורשה בריבוי ומישוט לא משמע ליה בריבוי ומישוט לא משמע ליה בריבוי ומישוט נה משמע ניה פרט הבא אחר כלל פירושו של כלל דנימא אין בכלל אלא מה שבפרט, אלא משום מה שבפרט, אלא משום דבכלל קמא נתרבה הכל במשמע אתי פרטא בתראה למעוטי ממשמעותיה, וכי הדר אתי ריבוי אחריני בהדיה אהני לרבויי כל מילי דאלו דברים שהן כעין הפרט לא אינטריד דלא אימעיטו להו בעין הפען לכל לה להינעים לה לכל להינעים לה לה להינעים לה להר בהדיל להור בהדיל להר בהדיל להור בהדיל בפרק נכתר הדין (נתהדרין הדים להינן, דמלן דרים ריבוי ותיעוטי משמע ליה בריבוי ותיעוטי משמע ליה בריבוי ותיעוטי משמע ליה בריבוי להור להינן לפרט להיותן לפרט וחדרה בלה ריבוי שותן לפרט הור בריבוי שותן לפרט הור בריבוי שותן להריבו להינט של חדר. דע"כ מיעוטא למעוטי אתא חהו הראוי להתמעט יותר של חמש. נרות ושל ששה ושל שתונה שאינן דותין לשל מקדש, ושל שבעה לא יעשה שהיא כשל מחדש. ואפילו של שאר מיני מתכות שאף היא אע"פ שאינה של זהב כשרה מעכבין זה את זה גביעים כפתורים ופרחים מעכבין זה את זה בשלמא גביעים עשרים ושנים דכתיב יובמנורה ארבעה גביעים וגו' וכתיב והב פרט מקשה תיעשה חזר מתכת אף כל של מתכת ור תתכנו מף כנ של נחכת (ראש השנה כד:). אף של עץ לא יעשה. שכיולא בה כשירה לפנים דר' יוסי בר' יהודה דריש ליה לקרא ברבוי ומעוט

אכסדרה תבנית אוצם. אף על גב דאולם היה בו ד' מחיצות אלה. בן אמי האי לך אי למ"ד בשמעתא קמייתא דמס' יומא לך משלך אי יימא ב. ב) פיס ב: סעה כדתנן במסכת מדות (פ"ד מ"ו) ובריש גמרא דעירובין אי למ"ד ד] כביכול אם היה אפשר להיפטר לבור בשל יחיד בשלך הייתי

(דף ב.) מייתי לה פתחו של אולם גובהו מי אמה ורחבו עשרים אמה רוצה יותר משלהם הו: שאני הסם. גבי חצולרות דאמר קרא לך לך וחמש אמלחראות של 0 מילא היו על גביו ואכסדרה אין לה אלא ג׳ מרי זימני: בעץ. בדיל דמתרגמינן (במדבר לא) אבלא: גסערון. וו לייטו"ץ. דפנות כדמוכח בסמוך מפני מה נברא

העולם בה' מפני שדומה לאכסדרה ועוד אמרינן בפ' לא יחפור (ב"ב כה.) עולם לאכסדרה הוא דומה ורוח לפונית אינה מסובבת מ"מ מחמת שפתח אולם רחב וגבוה מאד ולא היו לו דלתות דומה לאכסדרה שנראה כפרון בלד אחד. מ"ר:

שפודים של ברול. קרי להו

שפודים מפני שלא היו בה גביעים כפתורים ופרחים כדאתרי׳ לעיל באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים. מ״ר: גובהה של מנורה י"ח מפחים. יש אומרים נשם ר"ת דנפקא ליה לסבא מסניפין שאצל השולחן לצורך לחם הפנים שהיו גובהן י"ח טפחים והמנורה היתה להאיר על השולחן ונראה דלא אמר ר"ת דבר זה מעולם דהא סניפים כנגד לחם הפנים ולקמן בפ' שתי הלחם (דף נו.) אמרינן דלר׳ מאיר מקדש שולחן י״ב טפחים למעלה ולר׳ יהודה ט"ו לבד (מרגלי) השולחן אמה וחלי. מ"ר: ומפח שבו היה גביע כפתור ופרח. יש תימה למה

היה משונה משאר גביעים כפתורים ופרחים שהיה לכל אחד טפח ולג׳ אלו לא היה כי אם טפח. מ"ר: אבן

שעשה משה כשרים לו וכשרים לדורות חצוצרות כשרות לו ופסולות לדורות חצוצרות מ"ם אילימא דאמר קרא יעשה לך לך ולא לדורות אלא מעתה ²ועשית לך ארון עץ הכי נמי דלך ולא לדורות אלא אי ⁶למאן דאמר לך משלך אי למ"ד כביכול בשלך אני רוצה יותר משלהם האי גמי מיבעי ליה להכי שאני התם דאמר קרא לך לך תרי זימני עשה לך והיו לך תני רב פפא בריה דרב חנין קמיה דרב יוסף זו מנורה היתה באה מו העשת מו הזהב עשאה של כסף כשרה של בעץ ושל אבר ושל גיסמרון רבי יפוסל ור' יוסי ברבי יהודה מכשיר של עץ ושל עצם ושל זכוכית דברי הכל יפסולה א"ל מאי דעתך א"ל בין מר ובין מר כללי ופרטי דרשי מיהו מר סבר מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת ומר סבר מה הפרט מפורש דבר חשוב אף כל דבר חשוב אמר ליה סמי דידך מקמי דידי יַדתניא יכלי שרת שעשאן של עץ רבי פוסל ורבי יוסי ברבי יהודה מכשיר במאי קא מיפלגי רבי דריש כללי ופרטי יורבי יוסי בר' יהודה דריש ריבויי ומיעומי רבי דריש כללי ופרמי נועשית מנורת כלל זהב מהור פרט מקשה תיעשה המנורה חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא

כעין הפרט מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת ר' יוסי בר' יהודה דריש ריבויי ומיעומי ועשית מנורת ריבה זהב מהור מיעם מקשה תיעשה המנורה חזר וריבה ריבה ומיעם וריבה ריבה הכל ומאי רבי רבי כל מילי ומאי מיעם מיעם של חרם אדרבה סמי דידך מקמי דידי לא ס"ד דתניא אין לו זהב מביא אף של כסף של נחשת של ברזל ושל בדיל ושל עופרת רבי יוםי ברבי יהודה מכשיר אף בשל עץ יותניא אידך ילא יעשה אדם בית תבנית היכל יו אכסדרה כנגד אולם חצר כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן מגורה כנגד מנורה אבל עושה הוא של חמשה ושל ששה ושל שמנה יושל שבעה לא יעשה ואפילו משאר מיני מתכות ר' יוסי בר רבי יהודה אומר אף של עץ לא יעשה כדרך שעשו מלכי בית חשמונאי אמרו לו סמשם ראיה שפודים של

ברול היו וחיפום בבעץ העשירו עשאום של כסף חזרו והעשירו עשאום של זהב אמר שמואל משמיה דסבא יגובהה של מגורה שמנה עשר מפחים הרגלים והפרח ג' מפחים ומפחיים חלק ומפח שבו גביע וכפתור ופרח ומפחיים חלק ומפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מגורה ומפח חלק ומפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך נמשכין ועולין כנגד גובהה של מגורה ומפח חלק ומפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחר אילך ואחר אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה ומפחיים חלק נשתיירו שם ג' מפחים שבהן ג' גביעין וכפתור ופרח וגביעין "למה הן דומין כמין כוסות אלכסנדריים כפתורים למה הן דומין יכמין תפוחי הכרתיים פרחים למה הן דומין כמין פרחי העמודין ונמצאו גביעין עשרים ושנים כפתורים אחד עשר פרחים יתשעה ביעים מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין זה את זה פרחים [°]

בטפח הסמוך לטפחיים חלק שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד כפתור ופרח וגו' ארבעה דידה בשפח הספורן בשפחים חופן הראשורים: **אלכסגדרים.** שנעשה באלכסגדריא של מלרים וארוכין וחמני ולרים הן וקרויים מדרנ"ש: הפוחי הכרחיים. מקום: פרחי העמודים. ליורין שמציירין בעמודים: ונמלאו גביעים כו'. מפרש לקמן:

ברי וסו כר' יסודה הדיי וסי כר' יסודה הדיי היסודה הדיי היסודה הדיי וסי כר' יסודה הדיי היסודה הדיים היסודה הדיים היסודה הדיים היסודה הדיים היסודה הדיים ה שבו גביע. מהארב בבקף כדיק עו ששו, זה ארים בספת המשתני כדן שמשת (נשתני מ) עו ילכה עד פלחה ורשפה
שבו גביע. מהארבטה בבקף בדיק עו ששו, זה ארים העד משתני בדן שמשת (נשתני מ) עו ילכה עד פלחה ורשפה
שבו גביע. מהארבטה גבישים. וכפחור ופרדה. משני פפחורים ומיחים במחורים משחים במחורים מחוד משחים במחורים מותרים למדו במחורים בישר במחורים בישר משרים ורשבים וייח לשפה קנים ג' לכל א' וא' וארבעה בגופה של מנולה הרי כ"ב כפחורים אחד עשר. ששה
שבו במח הקנים וג' נמנים של מנולה מהס וג' עד מאתר משורים מחודים בשתורים, ומיעים כפחורים שנים, האחד למור משחים בחודים השנה. שבה מהחורים במחורים מישה משחים במחורים בישר משחים במחורים במחורים במחורים במחורים במחורים במחורים במחורים בשחים במחורים במחורים

יד:, ג) [מוכה שם], ד) ר״ה כד. ע״ז מג., ה) [שבת כט: וש״נן, ו) [פי׳ שרחבן יתר על עביין ערוך ערך תפוח וגורס למה הן דומין לתפוחי הברתיים ועי' לקמן סג. על הגליוו מש"שו. ו) נ"א מכשיר. מ) שלישי. ל"ק, ט) [שמות כה], י) וביו דגום במנוכה ד'

ל"ח מיט"ל: מחי דעתך. דקחמרת

דרבי יוסי ברבי יהודה מכשיר

בשל יו בעד ופסל בשל עד: א"ל.

רב פפח לרב יוסף בין חו למר

ובין למר רבי ורבי יוסי בר"י כללי

ופרטי דרשי כדאמרינן לקמן ועשית

מנורת כלל זהב טהור פרט מקשה

מיעשה מכל מקום חזר וכלל:

מה הפרע מפורש. זהב ושהות

חשובן אף כל דבר חשוב כגון כסף

אבל אבר ובעץ לא: א"ל. רב יוסף

לרב פפא סמי דידך הסר משנתך

שאתה שונה דר' יוסי פוסלי) בשל ען

ורבי (6) מן נמי מכשיר בשל אבר

ובעץ: ועשית מנורת כלל. דמשמע

מכל דבר: של חרם. שהוא פחות מכל

הכלים ואינו ראוי אפילו למלך בשר

ודם: לא ס"ד. י] דהוי דידך מתרצא

דאמר ר' יוסי פוסל בשל עץ: אין

לו זהב. למנורה: תבנית היכל.

למדת אורך ורוחב וקומה שתהא

דומה לו בשלשתן: אכסדרה. אין לה

מחילה רביעית וכן אולם: כנגד אולם.

יא] שהיה רוחבו [עשרים וגובהו

ארבעים] כדאמרינן בשמעתא המייתא

דעירובין (דף ב.): אבל עושה.

יבן המנורה של חמשה או של ששה

הנים או של שמנה יג] דאינו דומה

ואפילו של שאר מיני מתכות. שאינו יד]

זהב משום דדומה לשל מקדש שאף

הוא כשר בשאר מיני מתכות: אף

של ען לה יעשה. שהרי הוח כדרך

שעשו מלכי בית חשמונאי שו]:

בבען. בדיל אשטייין: משמיה

דסבא. משום זקן אחד: הרגלים

מון והפרח. מתחת שלשה טפחים. פרח ליורין שחוקקים הלורפים זהב

בעומק במנורות ובכלים: וטפחיים

חלק. בלא שום לורה הרי ה':

וטפח שבו. מלד אחד של מנורה

גביע ומלד שני כפתור פומ"ל ומלד

יי] שנים) פרח וזהו אחד מן הגביע וכפתורים ופרחים שבגוף אמלע של

מנורה דכתיב ובמנורה ארבעה גביעים

משוקדים כפתוריה ופרחיהש ודרשינן לקמן [כט.] כפתוריה תרי ופרחיה תרי

וטפחיים חלק הרי ח' וטפח כפתור

הרי ט': ושני קנים יולאים. מן

הכפתור אחד אילך כו': שבהןיחן שלש גביעים כפחור ופרח. יושלה

היו בגוף המנורה אלא תרי כפתורים

ותרי פרחים כדכתיב כפתוריה

ופרחיה יש] סוחד (חד) פרח אוקימנא

אותן (ד') שבכל קנה וקנה

תורה אור השלם ו. עשה לר שתי חצוצרת בַּשַּׁה קַּךְ שְׁתַּי הַצַּבּוּ הַ הַּ הָטָר קַרְ לְמִקְּרָא הָעַדה הַלְמַסְע אֶת הַמַּחֲנוֹת:

קאפע אוז הַמַּתְנות: במדברי ב 2. בֶעת הַהִוּא אָמַר יְיְּ אַלִּי פָּסָל לְךְּ שְׁנֵי לֹּחֹת אָבְנִים בְּרִאשׁנִים וְעַלָה אַלִּי הָהָרָה וְעְשִׂית לְּךְ אֲרוֹן עץ: :עע . 3. וְעַשִּׁיתַ מִנֹרַת זָהַב טהור מִקשָׁה תֵעשַׁה הַמִּנוֹרָה יַרְכָה וְקְנָה גְּבִיעִיהָ כֵּפְתֹּרֶיהָ וִפְרָחֵיהָ מִמּנְּה יָהִיוּ: שמות כה לא יָהִיוּ: שמות כה לא ירכה . 4. וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים גַּבְּמְרָה גְּבְעִים בְּיַבְּיִם גַּבְעִים מְשְׁקְדִים בַּפְּתְרַיהְ נְּבְּיִם נְּפְּתְרַיהְ בַּפְּתְרַיהְ נַבְּיִחְ: שמות כה לד לד לַשְׁהְדִים גָבְעִים מְשְׁקְדִים בַּבְּּתְר וַבְּרַח בַּבְּבְּה רְאָקְד בַּבְּּתְר וַבְּרַח נְשָׁלְשָׁה גָבַעִים מְשְׁקְדִים נְשְׁלְשָׁה גָבַעִים מְשְׁקָדִים נְשְׁלְשָׁה גָבַעִים מְשְׁקָדִים בקנה האחד כפתר ופרח בַּן לִשַשַּת הַקָּנִים הַיצאִים שמות כה לג מן המנרה:

הגהות הב"ח קפים מו של שנונט בין לחים דומה (h) רש"י דיה א"ל רכ יוסף למנורת מקדש ששם היה שבעה (ומי וכני וכני לפי משנתו נמי קנים: (א יששה מפור:

לעזי רש"י

לייטו"ן [ליטרו"ן]. פליז. מיט"ל. מתכת. אישטייז. בדיל.

שיטה מקובצת

יוסף ואמרי לה רב פפא [f פן יוסף ואמרי זה רב פפא בריה דרב יוסף קמיה דרב יוסף: 3) אכסדרה כנגד אולם. מתוך פרש"י משמע דמחיצות היה באולם ואינו כן אלא י"א אמות היה לפני עוברת אותה חומה ט"ו אמה לדרום וט"ו לצפון יותר על רוחב והמסיבות והן בית החליפות מקום לגנוז שם הסכינים מקום לגנוו שם הסכינים ובאמצע היה פתח גובהו ארבעים אמה ורוחבו כ' אמות כדאיתא בשמעתא קמייתא דמסכת עירובין: (1) אלא דאתי להכי [האי לך] המייד נומד"ד או להמיד. רוצה אם: ס) משלהם והאי פלוגתא בריש מס' יומא: ו) גיסטרון לימפרון ל"א מיט״ל ותיבת לייטין נמחק:

1) בשל אבר ופסל: ס) בין מר
ובין מר: ט) ורבי פוסל בשל
אבר מקמי דידי מפני משנתי